

Sygnatura akt: V GC 88/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 30 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Jadwiga Dobrowolska

Protokolant: Monika Sowa

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o. o.

przeciwko: D. R.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) Sp. z o. o. na rzecz pozwanego D. R. kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 88/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z o.o. w W. wniósł w pozwie złożonym w dniu 15 października 2014 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego D. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w O., kwoty 2.398,05 złotych wraz z odsetkami ustawowymi oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż dnia 05 października 2012 roku (...) zwrócił się do pozwanego z ofertą zawarcia umowy na usługę rejestracji domeny internetowej. Po przeprowadzeniu negocjacji i ustaleniu szczegółowych warunków umowy pełnomocnik uprzedził, że rozmowa zaczyna być rejestrowana i stanowi ustne zawarcie umowy. Pełnomocnik podał treść wynegocjowanej umowy prosząc pozwanego o potwierdzenie zawarcia umowy na przedstawionych warunkach. Pozwany potwierdzenia takiego udzielił. Po zawarciu umowy, a przed jej realizacją (...) ponownie skontaktowała się z pozwanym w celu weryfikacji faktu, że to pozwany zawarł umowę. Weryfikacja przebiegła pomyślnie. Następnie przesłał pozwanemu drogą elektroniczną potwierdzenie złożenia zamówienia, a po jej wykonaniu tj. rejestracji domeny, przesłał pozwanemu drogą elektroniczną informację o wykonaniu umowy oraz pisemny zapis treści ustnej umowy, następnie przesłał informację o pomyślnym przekierowaniu domeny. W dniu 08 października 2012 roku wierzyciel pierwotny przesłał pozwanemu fakturę VAT nr (...) za wykonane usługi na kwotę 1.303,05 złotych. W dniu wystawienia faktury powód na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył od cedenta bezsporną wierzytelność. (...) zgodnie z warunkami zawartej umowy w dniu 05 października 2012 roku wystawił pozwanemu kolejną fakturę VAT nr (...) w dniu 10 września 2013 roku i w tym samym dniu przesłał pozwanemu przedmiotową fakturę na kwotę 1.095,00 złotych. W dniu 10 września 2013 roku powód na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył od (...) wierzytelność na kwotę 1.095,00 złotych. W dniu 07 lutego 2013 roku spółka (...) zmieniła firmę na (...).

W dniu 19 listopada 2014 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

W dniu 11 grudnia 2014 roku pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaś w uzasadnieniu wskazał, iż nie uznaje powództwa i kwestionuje w całości zarówno podstawę odpowiedzialności jak i wysokość roszczenia dochodzonego przez powoda. Wskazał, iż przeciwko (...) Spółka z o.o., Prokuratura Okręgowa w Katowicach prowadzi postępowanie dotyczące dokonywanych oszustw gospodarczych. Pozwany potwierdził, że nastąpił kontakt telefoniczny ze strony powoda nakłaniający go do zawarcia umowy na wykupienie domeny internetowej, jednak nie przystał on na warunki w niej wskazane. Gdyby nawet uznać umowę za zawartą to należy przyjąć, że strona powodowa nie wywiązała się z umowy, albowiem domena zaofiarowana przez powoda do dnia dzisiejszego pozostaje w zasobie dostępnych domen na portalu home.pl, co potwierdza, że nie została ona zastrzeżona dla pozwanego zgodnie z warunkami rzekomo zawartej umowy.

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

W wyniku uzupełnienia braków pozwu przed sądem właściwości ogólnej zarówno powód jak i pozwany podtrzymał w całości zgłoszone żądania, zarzuty oraz okoliczności zawarte pozwie i sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Strony są podmiotami gospodarczymi.

(Dowód: KRS powoda k. 14-15v., (...) pozwanego k. 19)

W dniu 05.10.2012r. firma (...) zwróciła się do pozwanego telefonicznie z ofertą zawarcia umowy na usługę rejestracji domeny internetowej.

(Dowód: płyta CD z nagraniem zawarcia umowy z pozwanym k. 58; protokół rozprawy z dnia 29.02.2016r. k. 137-139 00:13:15)

Przeprowadzono rozmowę nagrywając jej końcowy przebieg a następnie (...) przesłał pozwanemu drogą elektroniczną potwierdzenie złożenia zamówienia oraz informację o wykonaniu umowy.

(Dowód: korespondencja elektroniczna k. 65)

Następnie wystawiono oraz wysłano do pozwanego fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 1.303,05zł.

Dowód: faktury k. 71v.-72.)

Pozwany nie dokonał zapłaty.

Okoliczność bezsporna

(...) następnie zbyła wierzytelność na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w W., działającego poprzednio pod firmą (...) Sp. z o.o. z/s w W.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 70v.-71

Pozwany został poinformowany o nabyciu przez (...) Sp. z o.o. z/s w W., wierzytelności w drodze umowy przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 08.10.2012r.

(Dowód: korespondencja elektroniczna k. 66

W dniu 10.09.2013r. pozwanemu wystawiono kolejną fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.095,00zł. Wierzytelność wynikająca z ww. faktury również została przelana na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w W. w drodze umowy przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 10.09.2013r.

(Dowód: korespondencja elektroniczna k. 65-66, raport z realizacji umowy k. 66v.-70, umowy przelewu wierzytelności k. 70v.-71, faktury k. 71v.-72.)

Pozwany został wezwany przez powoda do dobrowolnej zapłaty należności wynikającej z obu faktur pismami z dnia 26.10.2012r. oraz 01.10.2013r. Zapłata jednak nie nastąpiła.

(Dowód: wezwania wraz z dowodami nadania k. 73-75.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów na kartach 58, 65-75, 137-139, 154. Dokumenty te w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości co do ich rzetelności i zgodności z treścią łączącego strony stosunku prawnego.

W przedmiocie dowodu na k. 58 w postaci nagrania audio wskazać należy, iż nie zawiera ona pełnej rozmowy przeprowadzonej w dniu 05 października 2012 roku przez wierzyciela pierwotnego z pozwanym, dlatego Sąd odmówił jemu waloru wiarygodności.

Pozwany poprzez swego pełnomocnika, na etapie składania sprzeciwu w przedmiotowej sprawie podniósł zarzut wprowadzenia go w błąd.

Zgodnie z art. 84 § 1 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Z treści art. 84 § 2 k.c. wynika, iż można powołać się na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści. Z kolei zgodnie z art. 88 § 1 i 2 k.c. uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu, następuje przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie w terminie roku od wykrycia błędu.

Zgodnie z art. 217 § 1 k.p.c. strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Zgodnie zaś z § 2 tego przepisu sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w ich rozpoznaniu albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

Dokumenty powołane w pozwie nie zostały dołączone do zamknięcia rozprawy.

Zgodnie z art. 6 KC ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z niniejszym przepisem materialnoprawnym w bezpośredniej korelacji pozostaje art. 232 KPC, który stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Sąd w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 25 czerwca 2015 roku, III CZP 33/15, gdzie wskazano, iż w interesie strony leży uzupełnienie wcześniej złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwu przez dołączenie wymienionych w nim dowodów w celu osiągnięcia celu procesu w postaci uwzględnienia powództwa. Powinność ta nie jest jednak obłożona rygorem zwrotu pozwu, czy umorzenia postępowania. Powód powinien dołączyć wskazane wcześniej dowody, mając na względzie skutki procesowe wynikające z tzw. ciężaru wspierania postępowania (art. 6 § 2 KPC) i sankcje przewidziane w art. 207 i 217 KPC, których stosowanie wiąże się z rygorem pomijania spóźnionych twierdzeń i dowodów oraz konsekwencje związane z nieudowodnieniem swoich twierdzeń w postaci oddalenia powództwa.

Sposób uzyskania oświadczenia pozwanego ,budzi wątpliwości w świetle zasad uczciwych praktyk rynkowych, gdyż nie był jednoznaczny , że sformułowanie to miało wyrażać wolę zawarcia umowy.

Co więcej, z informacji uzyskanych przez Sąd od Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej (k. 46 akt) wynika, iż pozwany posiadał domeny zarejestrowane od października 2010 roku tj. na ponad 1,5 roku przed rzekomym zawarciem umowy z powodem, którego usługi polegać miały na rejestracji domen.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron. Zauważyć należy, iż powód dopiero w końcowej fazie postępowania wniósł o jego przesłuchanie w drodze telekonferencji a potem pomocy sądowej. Jednakże kierowanie do pozwanego wezwań było wynikiem wniosku pozwanego o jego przesłuchanie , celem zachowania równości stron. Ostatecznie nie doszło do przesłuchania pozwanego z powodu jego niestawiennictwa. Gdyby więc uznać że powód złożył wniosek o jego przesłuchanie, chociaż tego nie wyartykułował, to po pierwsze nie wskazał tezy dowodowej a po drugie wniosek ten jako spóźniony podlega oddaleniu.

Sąd zważył, co następuje.

W przedmiotowej sprawie powód wywiódł zawarcie między stronami umowy, której przedmiotem miała być rejestracja domeny internetowej.

W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności dla dającego zlecenie (art. 734 § 1 k.c.). Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie (art. 735 § 1 k.c.).

W kontekście cytowanych przepisów wskazać należało, iż powód winien wykazać zarówno podstawę jak i wysokość zgłoszonego w pozwie roszczenia.

Strona, która wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne powinna wskazać dowody na poparcie swoich twierdzeń. Zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wobec tego strona powodowa, w celu udowodnienia swoich twierdzeń, powinna była w trakcie procesu wykazać bezsprzecznie i jednoznacznie, że przysługuje jej uprawnienie do dochodzenia zapłaty należności od pozwanego. W tym celu winna przedłożyć niezbędne dowody dla potwierdzenia swoich twierdzeń. Taki wymóg nakłada na nią art. 232 k.p.c. zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powód nie wykazał ponad wszelką wątpliwość, iż umowa z pozwanym została skutecznie zawarta. Samo przedłożenie nagrania audio nie przesądza, iż strony zawarły wiążącą umowę. Rozmowa między cedentem a pozwanym miała charakter niewiązący, mający na celu przedstawienie oferty, bowiem strony nie negocjowały jej postanowień, co wynika z art. 66 § 1 k.c., zgodnie z którym oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny (art. 60 k.c.). Oświadczeniem woli jest zachowanie zmierzające do wywołania skutku w postaci powstania, zmiany lub ustania stosunku prawnego, czyli zachowanie mające wpływać na istnienie i treść uprawnień i obowiązków cywilnoprawnych. Zatem warunkiem niezbędnym uznania oświadczenia woli za wiążące jest jego stanowczość i zrozumiałość co do akceptacji warunków oferty. Jednakże dla ustalenia, jaka była treść oferty i czy złożone oświadczenie w ogóle stanowi ofertę czy też może jedynie zaproszenie do zawarcia umowy, istotna jest nie tylko sama treść oświadczenia zawierającego ofertę ale także kontekst sytuacyjny, w którym zostało ono złożone, gdyż tylko on pozwala na ocenę, czy oferta została złożona i jaką miała treść, a w szczególności na ocenę sposobu złożenia oferty. W tym kontekście wskazać należy, iż przeprowadzona między wierzycielem pierwotnym a pozwanym rozmowa miała tylko i wyłącznie charakter niewiązący, mający na celu przedstawienie oferty. Pozwany nie został bowiem poinformowany o procedurze zawierania umowy w postaci

złożenia oświadczenia woli przez telefon potwierdzające jednostronne zawarcie umowy ze wszystkimi jej warunkami prawnymi. Ponadto powód, nie przedłożył w toku sprawy zapisu audio pełnej rozmowy telefonicznej. Zatem należy przyjąć, iż fragmenty prowadzonej rozmowy zostały wyciągnięte z kontekstu i nie można ich oceniać z punktu widzenia zawartej umowy. Również sposób uzyskania oświadczenia woli pozwanego budzi w ocenie sądu wątpliwości. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż wierzyciel pierwotny zaczął rejestrować rozmowę dopiero po przeprowadzeniu negocjacji i ustaleniu szczegółowych warunków umowy (k. 3). W rezultacie Sąd nie jest w stanie ustalić czy negocjacje rzeczywiście miały miejsce oraz jakie były szczegółowe ustalenia umowy. Sąd w pełni podziela wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 sierpnia 2014 roku, w sprawie o sygn. akt VI ACa 1678/13 zgodnie, z którym oferta w rozumieniu art. 66 K.C. powinna określać przedmiotowo istotne elementy proponowanej umowy. Bez ich określenia bowiem umowa ta nie może dojść do skutku. Skoro powód rejestrował przebieg rozmowy po przeprowadzeniu negocjacji i ustaleniu warunków umowy, w związku z powyższym należy uznać, iż nie wykazał, iż strony ustaliły przedmiotowo istotne elementy umowy. Zatem do zawarcia umowy nie doszło.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. W niniejszej sprawie na koszty te składają się koszty zastępstwa procesowego powoda w wysokości 600,00 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

13.06.2016